

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

XI priores dies complectens

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1863

De B. Alberto Eremita In Territorio Senensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72708)

DE B. ALBERTO EREMITA IN TERRITORIO SENENSI.

CIRCITER AN.
MCLXXI.
VII JANUARI.

Hugo Menardus in *Martyrologio Benedictino* VII Januar. In territorio Senensi B. Alberti Eremita Montis Aleeti, Ordinis Camaldulensis, miraculis clari, qui vigesimo septimo conversionis suae anno migravit ad Dominum. At *Kalendarium Benedicti Dorganii excusum Maceovii an. 1622*, B. Alberti Eremita miraculis clari. *Vitam ejus Italice scripsit D. Silvanus Razzi Abbas Camaldulensis libro 2, de Sanctis Etruscis; quam nos Latinam fecimus.*

VITA

EX ITALICA SILVANI RAZZI.

CAPUT I.

Sanctioris vitae initia.

B. Alberti adhuc puert abstinentia.

Natus est B. Albertus honestis parentibus, in territorio Senensis castello, cui Monti-alecto nomen. Mox vero singularis Dei erga illum gratia eluxit: quippe qui nisi stata hora, ritu jejunantium, sugere ubera adhuc infantulus nollet. Quod haustum divinitus institutum, multo etiam illustrius prodidit, cum adolescens tres hebdomadae dies sibi esuriales esse voluit; cibo, qui praebatur, propriis manibus erogati in pauperes.

Peregrinationes varia.

a

2 Cum jam excessisset ex ephebis, considerans vitam hanc mortalem non nisi peregrinationem esse quamdam, ac militiam super terram; enitendum proinde ut tandem ea emensa felicem portum fas sit ingredi, ratione quam Christus verbo vitaeque exemplis commonstravit; Romam discessit ad sanctorum Apostolorum basilicas, inde in *a* Appuliam, S. Michaelis in Gargano monte sitam aedem visitaturus, se contulit; postremo *b* Venetias ad S. Marci reliquias. Hinc vero in Palaestinam navigat: Christi sacrosanctum sepulchrum, aliaque nostrae salutis celebrata monumentis loca veneratur, eo animi sensu ac pietate, ut omnino statueret, voto nuncupato, penitus sese divino cultui consecrare. Cum aliquod isthic spatium temporis exegisset, nullum subterfugiens aut itineris laborem, aut incommodum corporis, duce, quo agebatur, Dei Spiritu in *c* Gallaciam abijt, ad S. Jacobi sepulchrum. Hic cum moraretur, saepius conspecta est in dextrum ejus humerum advolare columba, rostrumque in aurem ejus inserere, et quasi ei quidpiam insurrare: fortassis argumento futura, quam vir Dei columbina esset animi praeditus simplicitate.

Ejus humeris insidet columba.

c

Exemplo B. Anselmi, poenitentiae se dedit.

d

3 Ex tot tamque longinquis ac molestis itineribus domum tandem reversus est, certus quae Deo voverat quamprimum exequi, vitamque eremiticam completi. Cum divino instinctu ad eum B. Anselmus ex quadam Ordinis *d* Camaldulensis eremo adijt, inque ejus domum ingressus: Hoc, inquit, est domicilium, in quo me habitare oportet, additque se ejus merita vitaeque sanctitatem ex quodam sancto Patre didicisse. Consecrata igitur in religiosam habitationem B. Alberti domus. Dies aliquot cum eo commoratus B. Anselmus, praeter ceteram carnis macerationem, singulis noctibus corpus suum flagris acerrime caedebat. Cujus exemplo et in suum quoque saevire corpus Albertus, idque in servitutem redigere, et inedia affligere, magno animo coepit. Irritata diaboli hac ejus alacritate invidia est. Varia igitur moliri ut eum ab suscepta exercitatione revocaret: et cum alias illecebras complures, tum varias mulierum species objicere. Sed hos omnes inimici insultus generosus Christi athleta assidua precatione depulit.

Tentatur a diabolo.

4 Haud multo post, divino instinctu, in disciplinam se tradit e S. Guilielmi, qui Pictavensi Comitatu ac Ducatu Aquitaniae abdicato, monasticae vitae exemplis florebat, sub annum MCLIV, ac modo eximia veneratione celebratur, praesertim *f* Castilione Piscaliae, ubi ejus adservatur corpus. Ut vero certius inimici impetum retunderet, carnemque domaret, cilicio sese induit, atque in nuda humo cubare instituit; aut cum labore ac vigilia esset exhaustus, in angusta tabula paullulum quiescere. Cibus illi hordeaceus panis, vinum non nisi Dominicis diebus bibebat. Praeterea cum induxisset in animum, Patrum Aegyptiorum more, labore manuum vicitare, coepit operam in agris colendis suam elocare.

e
Sub S. Guilielmi disciplina austere vivit, et manuum labore.

5 Hic die quadam cum ardentissima siti torqueretur, alterum quempiam laboris socium pauxillum aquae rogavit. Is vasculum ei aquae praebet. Quo aperto, ac liquore degustato: Quid mihi, inquit, illudis? Aquam te rogavi, non vinum. Hoc tu ipse ebibe, ego id nolo. Ea re ad plures vulgata, ceteri qui in vicino operabantur, convenere, atque de vino hoc bibere, et late celebrare miraculum. Plures hac excitati fama ad virum sanctum adire, illumque ut pro se ad Deum preces funderet rogare, ac beatos se credere si cum eo colloqui familiariter potuissent. Aversari hanc frequentiam vehementer vir Dei ac devitare, quod ea nimium sese a sanctis suis exercitiis avocaret. Ex eo igitur loco profugit, ac montem desertum aut spelaeum vestigat, ubi solitariam vitam ageret, solusque cum Deo, cum Christo Jesu, cum Virgine Matre, cum Sanctis omnibus ageret.

Aqua ei in vinum mutatur.

Scedit in locum desertum.

a De S. Michaelis apparitione et basilica in Gargano monte Appuliae, agemus VII Martii, et XXIX Septemb.

b De S. Marci Evangelistae translatio Venetias corpore XXXI Januarii, et xxx Aprilis.

c XXV Julii de S. Jacobo Majoro dicemus, deque fidelium ad ejus corpus, quod Compostellae in Gallacia quiescit, frequentem peregrinationem.

d De sanctissimi Ordinis Camaldulensis ortu dicemus ad S. Romualdi vitam VII Februarii.

e S. Guilielmi vitam dabimus X Februarii, atque illud inquiremus, an qui hic memoratur Guilielmus, vitamque eremiticam egisse traditur ad Stabulum Rhodis in territorio Senensi, (qui locus nunc Malavallis appellari dicitur) idem sit cum celebri illo Aquitaniae Duce.

f Castilio Piscaliae, oppidum, inquit Leander Albertus, faucibus altere caeno paludis, quam Aprilis lacum Antonianus vocat, appositum. Inde lacus hic, qui altis est Prillis, sive Prilis, Ciceroni pro Milone Praefatus, (altis Praetius et Perelius legimus) vulgo Il lago di Castiglione dicitur. In eum Salebro labitur, qui vulgo Brone, Brune, Bruno; Leandro Brunus, et (ut scripsisse Plinius putat) Prillis. Castilionem autem Piscaliae, vulgo Castiglione della Pescaia, a Monte Piscalo dicitur idem Leander. Est vero hic lacus oppidumque in Senensis territorii ora maritima.

CAPUT II.

Eremitum inhabitat, miraculis clarus.

Devenit una cum Grifolo nepote suo ad montem, cui nomen Tauricella, haecenus a nemine mortalium cultum ob vim horrificam, quae isthic saeviebat, ventorum. Hic illico cellam extruit: eamque a Deo gratiam est consecutus, ut fuis precibus, religiosa formula loco bene apprecatus, omnem vim ventorum effugarit, nec sit deinceps vehementior isthic flatus auditus.

Ventorum vim in perpetuum sedat.

7 Interea orta inter *a* Asciani et Montisalecti incolas nescio quae dissensio est; multa invicem damna illata. Ipse quoque B. Albertus cellam suam construi coeptam primo mane revisens, in armatos incidit; qui tamen non ausi injicere in eum manus; nepotem ejus Grifolum in custodiam misere, nummorum aliquid expressuri. Turbari Grifoli parens, ac maledicta in B. Albertum jacere, qui hujus sibi damni, filio periculi

a
Nepotem captum liberat.

CAPUT III.

Varie curationes, aliaque miracula.

EX ITALICA
SILVANI
RAZZI.

culi occasionem præbuisset. Postridie ex hostium manibus elapsus, domum saluus et incolumis Grifolus revertitur. Cumque patrem reperisset in Albertum jactantem convitia, eummet ipse graviter increpare cœpit, innocentem esse Albertum, gratias potius ei agi oportere, cum ejus meritis sic hostium manus evaserit.

8 Prosequi deinde cœptam extructionem institere. Cum vero duodecim operariis, qui lapides effodiebant, potus deesset; vir sanctus exiguum eis vini vasculum dat, ipso die dono sibi missum. Illi vero, Quid? an hoc tot reficiendis hominibus sat erit? Sumite, inquit Sanctus; potest enim Deus eo vestram omnium sitim restinguere. Sumpto igitur vasculo omnes sæpius biberunt, sitim sedarunt: cumque vasculum sancto viro ad vesperam redderent, animadvertunt nondum vinum omne exhaustum; et gratias Deo egerunt.

9 Cum cella quo cupiverat modo exædificata jam esset, eam inhabitare cœpit; ac viginti septem in ea annos orationibus, contemplationi, aliisque sanctis exercitiis assidue vacavit, eo fructu divini obsequii amplificatione, ut nemo sanctius ascetica tractare studia ea ætate crederetur: quam pervulgatam opinionem crebra confirmabant miracula.

10 Cum in agro die quodam operaretur, in leporem incidit, qui non modo non profugit, sed capi se familiariter sivit. Cumque eum socii occidere vellent, Fratres, inquit, si nobis hic nihil nocuit, imo ultro se credit nobis, cur ei nos noceamus? sicque eum liberum dimisit. Post paulo insectantes fugiens venatores, ad virum Dei denuo occurrit, qui mox eum intra tunice suæ manicam abscondit, dum abiissent venatores, ac deinde dimisit. Hinc nempe depingi vulgo Beatus hic solet cum lepore manice inserto. Nonnumquam illapsa per fenestram avicula ultro ad manus ejus advolabat, iisque insidebat.

11 In iis regionibus Comes quidam periculosa febris correptus est: cumque nihil adhibita pharmaca efficerent, deportari se ad B. Albertum jussit; utque primum eum vidit, nihil aliud effatus, quoniam ardentissima siti cruciabat, aquam potendam flagitavit. Eam præbet vir sanctus: qua epota, integram sibi alter redditam esse sanitatem sensit. Idem cum conjugem sterilem haberet, Alberti sese orationibus commendat, precaturque ut sibi prolem impetret a Deo. Spem in Dei misericordia collocare Sanctus jubet, atque ad conjugem suam accedere. Ex qua non multo post filium suscepit: quem aliquantulum ætate provectum ad Albertum deducit, itaque eum affatur: En filius tuus, non tuo quidem semine procreatus, sed tuis meritis precibusque condonatus a Deo.

12 Comes Ubertinus, cognomento Spathalonga, ita febris quartana conflictatus, ut medici de ejus salute desperarent, ad eum deportatus, eadem quoque ratione valetudinem pristinam recuperavit. In cujus rei testimonium discedens aureum anulum altari impositum isthuc reliquit.

13 Comitissa ejus in quo commorabatur loci, cum filium haberet, quem fœdissimi tabes ulceris consumebat, fessa diuturnæ adhibite frustra curationis, magna eum pietate non sine lacrymis Sancto commendat. Manum ille ulceri imponit, idque momento curatum est.

^a Meminit Asciani Leander in *Thuscæ descriptione*: ad lavam Umbromis fluvii ripam situm est.

Virgo quædam Hispana, ægritudine, quam elephantiacam vocant, ita misere cruciabatur, ut toto pæne e corpore sanies diffunderet, vermesque excrescerent. Multa nequidquam periclitata, in Siciliam spe consequendæ sanitatis ostensa proficiscitur; a Salerni B. Alberti sanctitatem, quæque ejus meritis patrentur a Deo miracula, auditione percipit. Advolat inde in Hetruriam: cum eadem Comitissa et Sacerdote cui Tuscano nomen, ad sanctum virum accedit, ei submississime sese commendat. Ille hæc tantum: Dominus per suam misericordiam et intercessionem Sanctorum Apostolorum tui misereatur. Cumque qui aderat Sacerdos rogatus esset ut sacrificium Deo offerret, dum Eucharistiam ipse sumit, persentiscit puella quasi igni quodam omnia membra pervadi, ut concremari ossa omnia viderentur. Nec multo post omnino sanata est, Deoque gratias egit, appensa isthuc in gratitudinis miraculique testimonium imagine: optabatque vitæ reliquum isthuc exigere: sed nulla ratione id ut pateretur induci vir sanctus potuit.

13 Marianus Sacerdos, multis sæpe impensis B. Alberti obsequiis, cum acutissima febris esset correptus delatus est ab amicis ad beatum virum, qui ita illum affati sunt: Ecce, quem tantopere diligis. Ipse eum deferri in oratorium jubet, proque eo Deum precatur. Eger vero subito veluti a somno expectatus exurgit, queritque admirandus qua illuc ratione pervenerit. Tanto veropius ille Sacerdos B. Albertum amore prosequabatur, ut post ejus mortem ab ejus sepulchro recedere noluerit, sed reliquum isthuc vitæ exegerit.

16 Bubulcus quidam ejus regionis, nomine Medulus, ardentissima febris ad extrema perductus, aquam B. Alberti identidem postulabat, eique quo poterat modo sese commendabat. Mittitur qui aquam adferat; interea eo redactus est æger, ut jam funebria ordinari inciperent. Allata aqua, quidam ex adstantibus majori quam ceteri fide præditus, ut extrema ægritudine pressis perfundi identidem os solet, cœpit a qua illa instillata os illi aspergere. Vix guttæ paucule in os ejus erant admisæ, cum resumptis viribus stupentibus cunctis, loqui cœpit, ac cibum poscere. Et continuo integram sanitatem recepit, Deoque gratias agens, quesivit quodnam id vinum fuisset, quod sibi potandum præbuisset, cujus ea vis extiterat, ut se a portis mortis revocaret ad vitam. Responderunt non vinum ei sed aquam propinatam quam fractis vocibus balbutiens postulasset. Interim ex eodem vasculo prompsere palam quam plurimis, deprehenderuntque in optimum vinum aquam esse conversam. Fixum ad perpetuam rei memoriam in sacra æde id vasculum, plures annos stetit. Simile prodigium haud multo post in simili aqua patratum est.

17 Longum erit si omnia percensere voluerimus a Deo facta B. Alberti meritis precibusque miracula, quæ in Annalibus Camaldulensibus atque alibi descripta sunt. Breviter ista perstringemus. Puellula cæca in b Aretina ditione, manu capiti illius imposita, visum; alteri mutæ, aqua præbita, loquendi facultatem restituit.

18 Memoliandæ, mulieri cuidam aperto ore dormienti penetraverat intra viscera serpens, eamque diris modis cruciabat. Ad B. Albertum semianimis perducitur. Preces ad Deum fundit, aquam deinde mulieri præbet, qua pota serpentem illico evomit.

19 Montalcei quædam unicum filiolum morti proximum ulnis complexa e fenestra versus B. Alberti cellam spectante prospicit, itaque intimo affectu precatur: O sancte vir Dei Alberte, si mihi filiolum hunc meum incolumem reddideris, eum mecum perpetuo Dei obsequio devoevo. Vix ea protulerat mater, cum subito filio sanitas est restituta.

Elephantiacam curat.

a

Febrim precibus sanat.

Aqua B. Alberti moribundum sanat: vertitur in vinum.

b

Cæcam curat: item mutam. Ejus meritis quædam serpentem evomit illasa.

Convalescit moribundus.

Vini vasculo homines 12, die integro reficit.

Miraculis clar.

Lepus atque aviculæ familiariter ad eum accedunt.

Febrim pellit.

Prolem sterili impetrat.

Febrim sanat.

Ulcus tactu curat.

EX ITALICA
SILVANI
RAZZI.
c d
Jumentum
servatum.
e

20 Mercator quidam ex e Valdorcía d Grossetum tendens, jumentum amiserat. B. Alberti opem imporat: illud post paulo invenit inter duos lupos securum neque enim valebant audebantve proprius ad illud accedere.

Captivus mi-
raculose libe-
ratur.

21 Quidam ex e S. Geminiani municipio ab Comite Montalceti insons missus in vincula, visus sibi B. Albertum coram intueri, atque audire momentem, uti cum bono Deo abscederet liber jam a vinculis. Consurgit ergo compedibus solutus: foribus carceris divina virtute reseratis egreditur, murum pertransit veluti si in plano ambularet, per loca sibi antea incognita, nullo cuiusquam nisi divinæ benignitatis adminiculo, Beatique Alberti meritis, ad ejus tandem cellam pervenit, gratiasque egit pro collato beneficio.

A dæmone
impugnatur
specie lupor-
um, serpen-
tis.

22 Multos et graves dæmonem assultus vir Dei sustinebat. Quandoque lporum tanta vis ad cellam ejus confluit, ut mons iis coopertus videretur: sed cum fudisset ad Deum preces, ac signum Crucis efformasset, omnes momento evanescere. Alias in cellam ejus immanis serpens ingressus est, quantumvis magna trabe crassior. At ille nihil territus, Deum precatus, seiscitur ex bellua, quid se velit. Illa nec aspectum ejus ferens, tanto strepitu e monte in præceps devolvitur, ut mons universus subsidere atque everti videretur. Alias formosissimæ mulieris specie assumpta in sancti viri cellam dæmon ingreditur, eoque salutato dicere cœpit se opulentam viduam esse, magna industria præditam; felicem qui benigno sese animo susceperit. Sensit fraudem vir Dei, jubetque in malam rem illico facessere. Illa iisdem verborum blanditiis uti adversus eum pergit. Ille isthæc audire non sustinens eam foras proturbat: quæ mox ex oculis subducta quæ esset recessu prodidit. In viri tamen sancti membris ejusmodi formæ conspectus nescio quam excitavit titillationem, quæ tota nocte consequente negotium illi facessivit. Nec prius compesci potuit omnino, quam advoco Tuscano, quem ante diximus Presbytero confessione expiavit animum. Nec sat id efficax remedium fuit. Diu ergo suum ipse excruciare corpus, et quem admodum Sanctus olim f Benedictus,

mulieris.

Stimulus car-
nis fortiter
reprimis.

f

in urticis spinisque acutissimis sese volutare, donec omnem carnis stimulum retudisset.

23 Et quoniam immenso tenebatur alienæ salutis desiderio, omnes ad se quacumque occasione ademptes salutaribus monitis instruebat, atque in precibus, quas pro iis fundebat ad Deum, primum animæ salutem iis postulabat, tum quæ rogatus erat ad corpus spectantia, plerosque dein verbis Salvatoris erudiens. Sanus factus, inquebat, noli peccare, ne deterius tibi eveniat. Nemini quæ flagitaretur auxilia temporaria negavit. Quæsit ex eo pauper quidam morbo elephantiaco fœde afflictatus, in quem secedere locum ac commorari posset. Frater, non aliud mihi, inquit, domicilium est nisi cella ista, quæ mihi ædificavi. Verum eam tibi nunc cedo: tua erit deinceps. Tradidissetque eam illi, nisi discipuli obstitissent, alia misero illi habitatione curata. Stipem eum mendicis quidam orabat: (atque id sæpius in tam longinquis molestisque itineribus verisimile est illi accidisse) eum quod largiretur non haberet, tenue quo amiciebatur pallium ei donavit.

Omnibus sub-
venit.

Joan. 3. 14.

Cellam suam
leproso offert.

Pallium do-
nat pauperi.

24 Vitæ quietioris desiderio pridem emigrasset alio, magnum imitatus q Hilarionem, atque in alias etiam regiones secessisset; nisi eum studium gentiles suos adjuvandi retinisset: nec sine divinæ providentiæ, ut remur, nutu: quo ferocior aliquando gens tanti Patris exemplis moniti-que proficeret. Cum igitur in ea cella viginti ac septem annos habitasset, ad laborum suorum premia evolavit in cælum.

g

Pie moritur.

a Est Salernum Picentinorum urbs antiqua.

b Aretium, sive Arretium, vulgo Arezzo, urbs est Thuscæ antiqua, ad Lavam Clusinae paludis, cujus aqua quatuor inde millibus passuum in Arnum influunt.

c Assus annis exiguis juxta Saxum vicum in Umbronem influit, ubi Orcia dicitur, teste Leandro. Hinc Orciana vallis sive Valdorcía, inter Umbronem et Clusium oppidum.

d Grossetum, sive Grossetum, urbs est Episcopalis, inter Prelium lacum et Umbronem fluvium. Alii Rosetum dictum volunt; quo argumento, ipsi videntur.

e S. Geminiani oppidum est Florentinae ditionis, perhanestum, non longe ab Elise fluminis Læva ripa, a Desiderio Longobardorum Rege conditum, ut testatur Leandro.

f xxi Martii S. Benedicti dabitur vitam.

g Colitur S. Hilarion xxi Octobris.

DE S. RAIMUNDO DE PENNAFORTI III

GENERALI ORDINIS PRÆDICATORUM.

ANN. MCCLXXV.
VII JANUARI.

Ex sacratissima S. Dominici familia tot, inde a primo ejus exortu, præclarissimi Heroes exitere qui vel aditis Catholicæ Religionis propagandæ causa laboribus, vel fuso sanguine, vel innocentia vitæ, ac virtutum omnium exercitatione, cælestes honores aut consecuti aut promeriti sunt, ut vere affirmavit Bernardinus Stephonus noster in Oratione de laudibus B. Agnetis Politianæ, in decernenda cælestibus hujus Ordinis hominibus immortalitate nominis ac honoris non minus sæpe Illustrissimis purpurati Senatus Principibus cogitandum sit, quos ex eo genere minime negligendos, quam quos deligendos existiment. Nam, vt superiora, inquit, tempora mittantur, vel intra paucos hoscæ annos, ac potius menses, imo dies, nos ipsi vidimus, quam multos hujus nominis homines, quos cælo sua virtus intulisset ante, post sacrorum celebritate decreta templis addidit Pontificis auctoritas, cum Regum ac populorum expectatione consentiens. Enimvero proprium hoc est vestræ disciplinæ, Patres: vos annuas ferias occupatis: vestra felicitas Latinos fastos propemodum sola conficit: ex vobis quotidie præclarissima lumina proficiunt, quæ Romanum annum, quasi Galaxiam cæli, frequentant, densissimis stellarum, hoc est, virtutum splendore dispersum. Ita nullibi jam sæpius quam apud vos, statis accepta cæremoniis religio

Ex Ordine
Prædicato-
rum Sancti
plurimi.

publice feriat. Et post pauca: Alios jam deinceps templis, ut audio, parturit; et, ut spero, pariet sanctitatis vestræ, Patres semper enixa, nunquam effeta fecunditas: nec

— uno avulso deficit alter

Aureus, et simili frondescit virga metallo.

Quod ex aureo carmine dictum, ad condecorandam vetustæ Familiæ nobilitatem, transtulit Poeta non ignobilis. Sed illud verius in aureum istum tenorem nunquam intermissæ felicitatis vestræ cadit.

2 Religiosissimum porro hunc Ordinem egregie illustravit, sub ipsa fere ejus initia, Raimundus, nobilitate generis, eruditionis et sanctitatis laude, etiam antequam eum ingrederetur, clarissimus. Qui anno MCCLXXV vita functus, MDXII, coli publice ad aras Barcinone cepit, tandemque MDXI. Clementis VIII, sacrosancta auctoritate, in Sanctorum Confessorum numerum est relatus: tam propensa Pontificis ipsius voluntate, ut ipse de eo Orationem, quam in Officio divino retinere Prædicatores, hanc composuerit: Deus, qui Beatum Raimundum, Pœnitentiam Sacramenti insignem ministrum elegerit, et per maris undas mirabiliter traduxisti; concede, ut ejus intercessione dignos pœnitentiæ fructus facere, et ad æternæ salutis portum pervenire valeamus. Per Dominum, etc.

Oratio de S.
Raimundo.